

ВСТУП

Я був висвячений в єпископа одинадцять років тому: Багато чого змінилося в моєму житті, тим більше, на початку служби, що я роблю в єпархії Бергамо. Одним з найбільш помітних змін є кількість і якість богослужіння, на яких я покликаний головувати. Якщо я порівнюю себе з багатьма священиками, є, звичайно, менше занятим від них; але якщо я маю в попередні роки єпископської висвяти, літургійний аспект припустив амплітуду і полегшення, що я не відчував раніше. Я хочу почати мій лист з цієї особистої впевненості, бо здається, щоб виразити внутрішній стан відзначений новинах, що це зміна введеного в моєму священичому житті і диво, що до цих пір проходить через мене кожен раз, як переживаю торжество.

Не я згадую зараз великий прохід, на який вказує Другий Ватиканський Собор, багатства і труднощі літургійної реформи та її поступова консолідація просто хотів би поділитися переконанням, що немає нічого в історії людства більше дивного, ніж те, що відбувається в літургійному богослужінні.

Та цього усвідомлення дивно, що ви хотіли б продовжити з шляху, відзначеного єпархіяльним Синодом і його

висновки. Це подорож, де я намагався супроводжувати листами, написані в ці роки: "У себе в Церкві", в сенсі відчуження від Церкви і від здатності подолати його; "Християнська братство" на одному з основних умов, які сприяють формуванню пастирських одиниць; "Жінки і чоловіки, здатні Євангелія" на фігурі дорослого віруючого і необхідність відродження катехізації дорослих.

Протягом року, я слухав з великою радістю історію обширних досвідів проголошення і катехізації дорослих, запропонованих в наших парафіях та інших церковних громад, і я сподіваюся, що продовжуватиме, за підтримки єпархіального катехізації займатися певним чином в підготовках катехитів право на дорослого світу, відповідно до вказівок, що містяться в останньому листі.

Шлях привів мені торік зустріч з літургійних керівниками наших громад. Хоча ще не завершив цей візит, я хотів би висловити нашу глибоку вдячність всім тим, хто ставить себе на службу суспільству в цій області. Подяка приєднатися до духовної радості в зібравши свідчення віри тих, хто здійснює цю місію.

З цього досвіду народилася бажання запропонувати кілька думок і деякі можливості пастирського прихильності взаємозв'язку між літургією і суспільним життям. Це глибока і широка, що я не буду розглядати в цій статті: «був би радий поділитися з вами деякими думками та шляхи щодо особливостей, що християнська громада приймає від Євхаристії.

Торік ми зосередилися на фігурі дорослого віруючого, і це є віддзеркаленням характеристик цього малюнка де видно, що поінформованість про європейський вимір християнського життя. Бути християнином просить вимоги, щоб бути разом з іншими християнами, вимагає співтовариства. Віра в Ісуса, Господа, створює зв'язок,

який має своїм джерелом і фундамент в самому Ісуси, і в дарі Духа Свого, що перетворює групу людей в живий організм: Церкву.

Це співтовариство передбачає його зовнішній вигляд у відносинах з Господом Ісусом, слухаючи Його Слово, в прийомі його дару і Євхаристії рішучим чином. Євхаристія і малює внутрішню і зовнішню сторону Церкви. Євхаристія є ДНК Церкви. Бути чоловіками і жінками, здатними Євхаристії означає бути чоловіками і жінками, здатними зробити Церкву, згідно з Євангелієм. Тому ми орієнтуємося на спільноти, які здійснюють Євхаристію, визнати позитивні результати цього святкування.

перший розділ

ІКОНА:

розповідь з Діянь Апостолів

ДІЯННЯ 2, 42-47

Вони перебували в науці і спілкуванні Апостолів, в спілкуванні і ламанні хліба та в молитвах. Був острах у кожній душі, бо багато чудес і знамень чинили апостоли. А всі віруючі були разом і мали все спільне; продають своє майно і майно і спільно з усіма, як би хто-небудь потрібно. Кожен день вони перебували в храмі разом і ламання хліба в своїх будинках, приймаючи їжу радістю та в простоті серця, хвалячи Бога і перебуваючи в любові у всього народу. Між тим, кожен день Господь додавав до їх числа тих, хто докладав рятованих.

Це дуже популярна сторінка. Вона представляла першу громаду учнів Господа, вказуючи основні характеристики: слухати апостолів, в спілкуванні і ламанні хліба і молитві. Характеристики не тільки ідеал, але вирішальним. Такі особливості нової спільноти

народжується: наполегливе завзятість в їх реалізації дає нам це ясне усвідомлення. Образ "ламання хліба" нагадує читачам усіх часів жест Ісуса на Таємній Вечері перед смертю, жест Євхаристії, що Ісус ввіреній його учнів, «Чинить це на Мій спомин."

В листах апостола Павла, зустрінеться екзистенційні та церковні наслідки цього жесту. Поїдання тільки зламаний хліб, який Тіло Христове, і ми багато і різноманітні, ми стаємо одне тіло. Святий Дух перетворює хліб і вино, перетворює наше різноманітність і відмінності, наша унікальність і індивідуальний особистий оригінальність в органічній єдності, живий, складною і декілька. В Євхаристії, народ Божий проїжджає історії, приймає форму тіла Христового.

другий розділ

ПРИТЧА:

ПОГЛЯД ДИТИНИ

Разом з біблійною іконою, я хочу довірити цю пам'ять, пов'язану з першими декількома тижнями після мого рукоположення в священики і в сенсі свіжості, який супроводжував очі дитини та є завжди в змозі надихнути. Пам'ять здатна викликати древні питання, що книга Вихід спирається на наймолодшому з родини, під час їжі пасхальної. Відповідь на це питання відкриває розповідь і, поки старий розповідає про минуле, те, що відбувається розповідається.

Це був мій перший тренувальний табір з катехитів. Я тільки що отримав мій призначення в приміському приході. Ми святкували Євхаристію в хатині, де розташовувалися нас, коли тато з його маленької дівчинки попросили нас взяти участь. Ми зібралися навколо столу. Це було під час освячення, дівчинка, досі мовчить і уважний, він подивився на батька і запитав: «Тату, що ти робиш? Що ти робиш? "Краса очима і ясність її голосі я був вражений як емблема чистого подиву, безневинне двері широко відкритою для відповіді

не здатне задовольнити його, але годувати його. Ця дитина відчував, в його здатність дивуватися, а не тільки на новизну зовнішність, але захід за участю.

Багато хто може ставитися до богослужіння особливо запам'ятовуються і хвилюючих, але питання дитини призводять нас не під силу своїх почуттів і вводять нас в глибині, що було б несправедливо звільнити як незначний у порівнянні з щільністю життя. Ця історія також живить бажання: наші громади, які зібралися на Євхаристії, може пробудити ці питання не тільки у дітей, не тільки у свідомості тих, хто час від часу бере участь в цих актах, але самі по собі. Питання, які є результатом благоговіння. Спільнота, яка збирає для Євхаристії складається з цього ступору не зникли: жінки і чоловіки здатні подиву.

Нудьга є однією з причин того, що люди, починаючи з молодшої, виправдувальних відхід від Євхаристії. Позіхати, здається, стає також літургійний жест. З цієї причини, ми докладаємо всіх зусиль, щоб «оживити» святкування, постійно вводячи новий зовнішній вигляд. Це делікатний вибір: літургія надає творчу інтер'єр і екстер'єр, не є надмірним, ні на йоту. Новинка екстер'єр, більш помітні попахує істини і вірності вченню учительством, є вираженням подиву на новизну невичерпної таємниці віри, що ми святкуємо. Хіба ми не зробити новий, захоплюючий і значиме Євхаристії, але це є любов до Бога проявляється в діях Великодня Ісуса, який робить нас новий, людство, історію, весь всесвіт, а також жести, які ми робимо в Літургії.

третій розділ

ОБЛИЧЧЯ:

світло і тінь євхаристійного зібрання

Особа Євхаристії і спільноти, який святкує його висвітлюється багатьма вогнями.

Підкреслюю деякі з них: турбота про просторах свята та підготовки до святкування літургії, присутність Євхаристії з початку актів, активну участь зараз широко поширеною і інтерналізована, уважний прийом із Слова Божого і проповіді; знання і розуміння жестів та євхаристійного участі чисельно зведений в sacramентальне спілкування, зобов'язання годувати відносини між Євхаристією і особистого життя, сім'ї, громади та суспільства.

Те ж особа також розкриває деякі тіні.

Ми стали свідками зменшення кількості участі і здається, що це скорочення ще не завершена: зокрема, молоде покоління, здається чужим цих жестів та їх значення. Однією з причин такого зниження є менше значення морального зобов'язання про явку неділю Євхаристії. "Правило" часто невідомо, сприймається як моралей, стикається тисячу винятку.

Усвідомлення моральної тяжкості відсутність неділю євхаристійного зібрання є дуже невизначеним. Справді, багато хто відвідує час від часу, а іноді і замінити святкове торжество з будній день.

Він повинен бути впевнений, вогнетривкість до ритуалу і його масштабі, вважаючи за краще конкретні зобов'язання натхненний цінностей Євангелія і розмір індивідуального відносини з Богом.

Пропозиція лідерів спільноти ґрунтується на позитивних мотивацій, які прагнуть передати сенс і значення неділі Євхаристії, з заохочення результати для тих, хто бере участь, але неефективним зберегти або повернути тих, хто відмовилися.

Не слід недооцінювати поділ концерну між євхаристійної участі та екзистенціальних наслідків. Схоже, що те, що є загальним в Євхаристії, не дати форму нашого життя унікальних і Співтовариства. Це, як правило, вказують на необхідність морального консистенції, зміст і вище всіх причин, по яких не виникає з "Грейс" таємниці святкується, але зобов'язанням, однак, що ті, хто називає себе християнами, повинні виконати. З іншого боку, це не рідкість, щоб знайти людей, які беруть участь в Євхаристії, і проявити мислення і поведінку абсолютно не пов'язані, якщо не проти самої Євхаристії.

четвертий розділ

ДОРОГА:

лінії направлення

Уявляючи своє відображення як маршрут повинні бути прийнятні, я хотів би поділитися деякими лініями, що характеризують шлях. Вони прості міркування, у зв'язку із загальним досвідом, що кожен може зробити.

ЛІТУРГІЯ

Само слово незрозуміло для багатьох. Для багатьох це те пересичення, марно, зовнішній вигляд. Проте літургії існували завжди, існують в кожному місці землі і постійно нові народжуються. Багато літургії потрібно зробити з релігією, але інші належать до світу і до життя кожної людини: релігійних літургій і світських літургій. Літургія має справу зі світом символів, викликання, уявлень: це момент синтезу і відновлення. Літургія харчується слів, знаків, жестів, ритуалів, музики і пісень, які святкують всіх рівнів, спеціального одягу. Це відбувається в присвячених місцях і відповідно до графіка. Забезпечуючи особисту причетність, це те, по суті, в співтоваристві. Літургія сприймається як місце визнання і належать видно, як можливість увійти в спілкування з невидимим. У релігійному досвіді, вертикальний розмір зустрічі з Богом з'єднується з горизонтальною зустрічі між людьми, які

поділяють ту ж віру в Бога Літургія, як правило, харчуються належать встановлення зв'язків з іншими людьми: ви не тільки поруч один з одним, але він відчуває себе об'єдналися з "щось" дуже глибокою і відповідною.

Євхаристія, для християн, є найважливішою подією всієї Літургії. У ній визнають вирішальну прояв Бога і Його любов, що викупує радикально людство від гріха, невпевненості, зла і смерті. Євхаристія, як невичерпне джерело життя, до якого всі ті, хто був хрещений об'єднуються шляхом обміну ту ж віру і ті ж надії. Хліб зламаний, поширюється і їдять разом, визнаний Тіла Христового, перетворює їх в одному живому організмі, зовсім не по відношенню до корпорації: християни самі перетворюються в живому Тілі Христовому.

Літургія, тому, і особливо Євхаристія, вони мають розмір спільноти, яка не може бути зліва від доброї волі індивіда, але вимагає, щоб його зрозуміли і реалізовані з переконанням. У той же час, не може вважатися само собою зрозумілим, в контексті, в якому індивід вимір життя настійно підкреслював і можливо релігійний досвід вважається і переслідували як щось дуже особисте.

СПІЛЬНОТА ЯКА СЛУЖИТЬ

Предметом Євхаристії є Сам Бог. Євхаристія є божественна робота. Ісус робить Євхаристії та Ісуса доставку. Він доручає цю роботу до християнської громади, керуючись апостолів. «Чиніть це на Мій спомин.» Без апостола (єпископ і священики), неможлива Євхаристія; але без Церкви нема апостолив. Це Церква в цілому, що здійснює Євхаристію, один неминуче Апостольську Церкву.

Для деяких християн, "Месса" є "річчю" зі священиків, і вони просто бенефіціарами, одержувачів навіть для

глядачів; навпаки, є інші, які роблять «маси» свого роду завойованої землі, де здійснювати деяку владу. Спотворені уявлення про «масову» від бачення, яке сприяє індивідуалістичний аспект взаємин з Богом.

Збірка, що утворюється під час Євхаристії, це не результат наших почуттів, нашої віри, нашої доброї волі, виконанням закону: це скоріше радісне відповідь на заклик Бога до тих, хто хто вірить в Нього і прекрасну роботу, яка була проявляється в смерть і воскресіння Сина Свого. Ця робота може зробити наше життя пропонуючи угодний Богу і Святому Духу, щоб люди зустрілися на живому тілі Христа в історії людства. Спільнота, яка святкує таємницю віри стає потужним "образ" християнської громади в екзистенційний вимір, знак і посвідчення надії радикальної відкритий Господа, розп'ятого і воскреслого. Спільнота відзначає і приймає форму і бере на себе обриси того, що відбувається. Сенс моєї пропозиції полягає в наступному: Церква і взяти свій екзистенційний форму, що вчиняє Євхаристію. Загалом, ми маємо честь Рецидиви хвороби особистий Євхаристії: необхідно звернути увагу на впливи Таємниці громадськість відзначила разом.

ОДНЕ ТІЛО ТА ОДИН ДУХ

Євхаристическая форма Церкви є те, що з тіла. У другому євхаристійної молитви, президент молиться з цими словами: "всі ми, хто поділяє в тіло і кров Христа, Святий Дух приніс разом в одному тілі." Мета Євхаристії, таким чином, щоб перетворити цю збірку в одне тіло і один Дух, Тіла і Духа Воскреслого Христа. Сакраментальне тіло Христове, стає екзистенційний та історичний орган. Це не важко уявити собі, що це означає, по відношенню до будь-якій формі індивідуалізму, поділу, ворожнечі, недовіри, байдужості в Церкві і Церквою.

Заявник в молитві Євхаристійного для єдності Церкви не є функціональний блок до влади, але свідчення любові Божої, проявляється в Христа Господа. Ця єдність що не псує різні подарунки, харизми і покликань, умови існування, духовний досвід, чи отримує вона й життя всіх з них. Ця єдність породжена любов'ю і живим свідком любові, здатних досягти всіх людей, як любов Христа. Гріх кожної хрещеної людини, так чи інакше стає гріх всієї Церкви, деформації тіла Христового; благодать і благо кожної хрещеної людини є благодать і благо всієї Церкви.

У мене склалося враження, що це органічне єдність, це комунальна існування не зачепити серце, сприймається з певним дискомфортом, іноді навіть як перешкода до зустрічі з Богом; часто неправильно розуміється і відхилені. Ми повинні визнати, що історичні та соціальні зміни вимагають нових форм суспільного життя, в порівнянні з тими осаджують в суспільстві істотно статичного в часі і просторі. Здатність ідентифікувати ці нові форми виникає з усвідомлення того, що сама Євхаристія постійно просвічує і оновлює: свято активну участь, свідомо і внутрішньо палива генерація нових форм спільності. Я думаю, з переконанням наших парафій, але і пастирської блоку, парафій "виборів", Кафедральний собор, доброзичливе гостинність пропонується тим, хто з причин роботи, догляду, дослідження або участі в урочистостях свята парафіяльні крім цього від їх місця проживання.

Очевидно, як все це має наслідки нічого, реляційної і соціальної голову рішуче в протилежному напрямку до сучасного впертій індивідуалізму. Індивідуалізм постраждали смертельно хворий самотності, але все ще настільки вкоренилася і спокусливою, вирішальне значення у формуванні, що ми називаємо суспільство вперто. Зустріч, можливість реальних відносин і

остаточним переживаються як бажання, надії і очікування; але часто також в якості перешкод, дискомфорт, межі. Ця умова відображено в драматичним чином тих, хто не може витримати його крок: число величезне. Я думаю, що для літніх і хворих, інвалідів та інвалідів, малозабезпечених і кинутих, бездомних і голодних, іммігрантів та біженців, ув'язнених і не вдалося. Я думаю про те, як селективність жорстокі або рафіновані продукти і висловити «культуру відходів», що Франческо Папа засуджує як характеристику нашого мислення про життя. Євхаристія є активним інгредієнтом в іншій культурі, в якій ця доповідь найвиразніша з нашого людства і визнання сімейни стає широке визнання сімейних і соціальних відносин, які горизонт надії, довіри, безпеки. Активну участь в Євхаристії є умовою, де мешкає Благодать, щоб нагодувати відповідальне участь в братському суспільстві і компанійському.

ЧАС ЄВХАРИСТІЙНОЇ СПІЛЬНОТИ

Час Євхаристії особливо по неділях, з усіма наслідками, які часто викликаються в контексті, який вимагає постійно переосмислення їх реалізацію. Євхаристія відстежує час, місяці і роки з подій Ісуса і спасіння; є кульмінацією Навечір'я Пасхи, більш чисельно і серце свідомо участі віри і життя християнської громади. Євхаристія є серцем багатьох сторін: сімейних торжеств, спільноти, соціальні; моменти традиційні й укорінені в історії громади. Євхаристія також відзначає буденність життя: радості і печалі, надії і страхи; здатна народжуючись і вмирати, любити і працювати, страждати і радіти. Євхаристія супроводжується спеціальними днями для Церкви і суспільства: багато людей, здається, перешкоджають вагу і святкування спільноти. Більш уважне прочитання цих випадках і провокаціях для того, щоб утримувати життя

громади, зробіть їх менш зарубіжні податки або нашим парафіям.

Терміни євхаристійної громади стають ті, сімейних відносин, працювати там і зниклих без вести, добросусідських відносин, що ми не хочемо змиритися доставити абсолютну анонімність, самовідданість і відповідальність за територію. Час цих переживань, він може приймати значення євхаристійного не тільки в особистому плані, але і співтовариств. Прикладом може служити визначення в календарях християнської громади і громадянської спільноти, відповідно до критеріїв, які визнають той факт, що ми виділили.

МІСЦЯ ЄВХАРИСТІЙНОЇ СПІЛЬНОТИ

Поряд з часом я хочу запам'ятати місця, де Євхаристія формує життя громади: в першу чергу, наші церкви. Догляд з цих місць, як у своїх структурних форм, як в щоденному догляді за планове технічне обслуговування, обстановка, чистота, орнаменту, краса деталей, це екстраординарне великодушність і віра.

Я хочу підкреслити важливість місця і літургійних принципах: вітвар, амвон, місце проведення, скінії. Не менш важливим є розташування збірки, визначення священства, розміщення місць для здійснення різних міністерств. Вказівки щодо цього є універсальними і єпархіальний багатим і мудрим. Створити дезорієнтацію морально шкідливі з тим, постійно змінити розташування і оформлення церкви, на основі критеріїв, які не поділюваних на єпархіальному рівні. Офіси, присвячені цій області, здійснюватиме їх обслуговування, так що він має на меті істинного, узгодженої літургійної пропозицію і структурна. Спільнота вчиняє Євхаристію, черпає натхнення для створення залів і приміщень для засідань, освіти, гостинності, турботи, допомоги. Приміром:

створення та управління ораторії внічу з їх євхаристійної громаді має ідеали, структурні та організаційні: Те ж саме може бути зроблено для громадських місць, в конструктивному порівнянні видінь і проектів: Я думаю, в наші будинки, щоб формат планування міста або країни, в тому числі шкіл, лікарень, будинків для людей похилого віку або людей з важкими формами інвалідності на робочому місці. Реалізація фізичних об'єктів є вираженням культурних переконань, які можуть або не можуть сприятливо впливати на гідності особистості, важливість сім'ї та соціальних відносин, всебічного розвитку, безпеки і охорони навколишнього середовища.

ДИНАМІКИ ЄВХАРИСТІЙНОЇ ГРОМАДИ

Євхаристія також надає форму багатьох динаміки соціальної та суспільного життя, починаючи тільки від тих, які характеризують християнську громаду, про які ми поговоримо пізніше. Ми зіткнулися з акаунтів на, схильні до ризику малозначність і швидкоплинності споживача, але і багатство можливостей, знань, значущих зв'язків. І 'заявник ставлення до сім'ї, громаді та суспільстві, утилітарною; не тільки поза, щодо соціальних відносин в термінах влади. Але ми не можемо забувати щедру любов, яка годує безліч сімейних відносин, багатство різноманітних навичок, які збагачують життя громади, щедрість, яка надихає поведінку багатьох, різноманітності та єдності, які постійно взаємодіють в конструктивному , руху включення, які характеризують повсякденну відносини і соціальну політику. Це динаміка, які ніколи не нейтрально, але пофарбовані так, як ми собі уявляємо, людської особистості, життя, мир. Євхаристію разом це досвід, який може дати форму цих динаміки.

п'ятий розділ

ЄВХАРИСТІЯ, форма християнської спільноти

Яспробував змалювати взаємовідносини між Євхаристією і християнської громади, з результатами, які ці відносини виробляє в суспільстві в цілому. Тепер я хочу вказати на деякі характерні розміри християнської громади, яка вчиняє Євхаристію.

Основні розміри, що Іван Павло II зазначив у своєму листі, названому Ecclesia de Eucharistia є ті, які повторюються в сповіданні віри: "Ми віримо в єдину, святу, соборну і апостольську." Ми можемо сказати, що Церква так, бо є Євхаристія. Я постараюся бути натхненний цих істотних розмірів, для деяких міркувань які хочу розвинути.

ВИМІР ЕДНОСТІ

Це найкрасивіший плід Євхаристії. Весь досвід Євхаристії є джерелом і формою єдності і церковної єдності: я намагаюся описати його без вичерпним. Це блок, який є даром і відображення самої єдності Бога, який не оригінал "асфальт" різноманітність, але вітає, визнає і заохочує їх з радістю; Пристрій харчується і характеризується любові; скромний, завжди піддаються наші слабкості і підрозділів;

Блок м'який, не загрожує і не переслідує влада і силу. Це знак надії для всіх людей.

Пристрій не слід приймати близько до серця тільки до тата, єпископа і парафіяльного священика: це добре, навіть добре для всіх. У такому контексті зазначеного індивідуалізму, пристрій не завжди сприймається саме так. Це часто сприймається як загроза свободі особистості, такі як обмеження його реалізації, такі як сплюснення своєю оригінальністю. Тим не менш, він викликається і сприяли безперервно і на тисячі ладів. Бажано і переслідував як значення в особистих стосунках, сім'ї, соціальних та економічних питань. Пристрій приймає форму тіла, навіть, що стає Тіла Христового екзистенціальної Ісуса в християнській громаді, потрібно хорової свідка і поділився, підживлюється вірою і готовністю кожного.

Історично, це свідчення пропонується на видному релігійних громад, які заохочують вас продовжувати пропонувати його в сенс і привабливим. В останні десятиліття ми бачили ростуть різноманітні і яскраві громадські досвідом, утворені миряни і навіть родин. В житті кожен день як і раніше має велике значення для свідчень від парафіяльного хору представляє собою блок в різних групах, ініціатив, членство. Це історія людей, що характеризуються екзистенціальних моментів поділився разом, від моментів фестивалю, від реальності ораторії і добровільного сектора, освітніх шляхів, що обійняти катехизацію, зі спортом, музикою, театром, літніх заходів, формування ті, хто знаходяться на службі суспільства. Все це багатство не може бути відокремлена від Євхаристії. Саме там ми знаходимо джерело, регенерації форму нашого способу буття і спільної роботи в приході. Навіть пастирської блок, повинні залучити їх ідентичність від

загальної відбиття і відповідальність, які є результатом Євхаристії.

Єдність тіла Христового постійно піддається небезпеці поділу, поділу навіть ворожість. Це сталося в драматичним чином в історичних підрозділів між християнами, які все ще залишаються. Благословен екуменічний рух, кроки, відмічені другого і наступних років, великі знаки, зроблені керівниками різних церков, пророчих жестів понтифіків, культивуваці переконали ті, хто, навіть у нашій єпархії, постараються надати шлях блоки з представниками інших Церков і християн. Ми не можемо повірити, що це проблема декількох ентузіастів і фахівців, особливо в історичний момент, в якому присутність людей з багатьох частинах світу, задає це питання в дуже конкретних термінах.

Блок досягає Євхаристію також політичний вимір життя. Політична єдність католиків прийняло різні форми протягом історії сьогодні ще є час для влаштування в цьому відношенні. У нас є досвідчені і подолати необхідність подання до однієї партії; ми перебуваємо в період характеризується множинністю членства і критерію об'єднання навколо значень, натхнених загальним баченням людини. Насправді, ми живемо в ситуації, яка вимагає переосмислення та переробки політичної прихильності з боку католиків, з християнських громад в області, і від знань і досвіду, які живлять масову свідомість, від духовності здатні харчування культура і політична практика. Євхаристійне громада здатна генерувати чоловіків і жінок, які вирощують пристрасть і мають обов'язки щодо цього, без необхідності спеціального охоплює церковне. Обов'язок Е, щоб висловити нашу подяку тим, хто виконує цю послугу, надихаючи їх власні мотиви і переваги критеріїв і

євангельську євхаристійної громади, в яких вони беруть участь.

ВИМІР ПРИМИРЕННЯ

В горизонті одиничного євхаристійного розмірності, що заслуговує, слід зазначити, що примирення. Євхаристія є життєвий принцип примирення людства до Бога, з Богом і між людьми. Примирення означає подолання ворожнечі, війн усіх видів зла розбіжності, крижаний байдужості, почуття помсти, підживлюється відстані. Примирення є подолання гріха.

Ісус робить роботу примирення, в якості безоплатної ініціативи Бога Він оголошує про завершення неблаганною логікою зла, гріха і смерті; оголошує про милість Бога Отця і Його прощення. Оголошення стає життя, починаючи з вищого дару, який проникає в пільму зла і виграє його з більшою любов'ю. "Ми оголошуємо свою смерть, ми проголошуємо своє воскресіння, поки не прийде у славі", як ми співаємо в центрі Євхаристії. І радість пізнання жесту в жертві Христа і принципу примирення людства.

Спільнота вчиняє Євхаристію, отримання дару примирення і стає примиритися і примирення співтовариство. Участь в одній Хліб, обмін світу, питання про прощення заявника під час святкування, зайняти і висловити подарунок. Слово, яке строгий контроль миритися, перш ніж представляти наш подарунок до вітваря, вимагається готовність подолати ворожість справжні, дивізій і відстані не примусити нас несприйнятливими до Божої роботі. Ми повинні визнати, що необхідність за примирення і узгоджувального присутності розглядається як актив багатьма. Збройні конфлікти є вражаючою демонстрацією результатів підрозділів, несправедливості, волі до влади і домінування, які падають від безлічі безневинних людей.

Але є й економічна війна і фінансові, які накопичуються жертв в ще більше, і невблаганний. Я викликала великі конфлікти, але давайте не будемо забувати про тих, в межах нашої досяжності. Соціальні конфлікти, очевидно сплячі, але готові вибухнути у форм презирства, дискримінації, відторгнення, ворожнечі, війни між бідними; конфлікти церква більше не ефективний, але ховаючись в наших спільнотах: заздрість, непорозуміння, судових рішень, претензій, виключення відстанях. Не забувайте напругу і поділу сімей так широко розповсюджені і хворобливі. І начебто ми були залишені до перспективи розбіжності, як сьогодні ми визначаємо ці поведінки.

Євхаристійне громада поділяє ці динаміки з усіма чоловіками, але в той же час вводить вам дар примирення він отримав. Це вводить годування культури і конкретні практики, іноді пророчі, іноді розсипався в повсякденній поведінці. Для багатьох, все це виглядає як ілюзії, пропозиція наївною і неминуче небезпечною. Примирення не є інструментом, як будь-який інший: вона вимагає зміни в серці і стає способом життя, спосіб існування. Це щоб очистити повітря з лютим клімату взаємного пізнання, розуміння, зустрічі і, нарешті, прощення. Я думаю, що жести примирення і прощення в житті пари і сімейних відносин; шляху, пропоновані в наших клініках, для тих, характеризується брокерської примирення в різних сферах суспільного життя, дороги ближче один до одного жертви і злочинці. Будемо молитися, щоб Церква може більш ефективно виражати і євангельських дар примирення для християн, які в цей час стикаються з труднощами отримання євхаристійного хліба, бо їх обставинах під час шлюбу. Правда християнського шлюбу не може бути відокремлена від істини Божої милості, так сильно проявляється в роботі примирення Ісуса, відзначається в Євхаристії.

ВИМІР СВЯТА

Однією з характерних особливостей Євангелія і здійснення Євхаристії є що вони в радості. Євангеліє це історія радості, яку доставить історії Ісуса і дар Духа Святого; Євхаристія це свято радості Євангелія та зв'язку. Це слід підкреслити особливо, тому що, якщо це правда, що багато свята справді знак радості і спілкування, виражається у пісні, за спільної участі всіх, з жестами вітання, з жвавістю молитви, то настільки ж вірно, що небезпека нудьги і печалі завжди ховається.

Глибока радість, особистої і суспільної, радість дару Божого і трансформації зустріч з Богом і з нашими братами і сестрами по вірі, радість життя харчується хлібом не може бути відчуття миті. Емоційна участь в Євхаристії є аспект, який не слід недооцінювати, каже реальної участі, але це необхідно, щоб продовольчі подолання євангельських настроїв, які простягаються в часі і стають умови життя.

Наше життя не мало на увазі безперервним чином від ситуаціях щастя, щастя, простого спокою. Біль, страждання, розчарування, туга супроводжувати нас. Це важливо, щоб євхаристійне збори визнаються радісною спільноти, але не наївним: спільнота, яка спілкується радість, радість, що канали, що створює умови для радості в світі, в якому він живе. І радість, що Ісус посіяв з його жести і його словам; радість, що передається і спілкуйтеся зі святими, це радість, що цвіте в серцях тих, хто дає.

Я хочу підкреслити, радість співтовариства в цілому, здатний заражати дітей, підлітків і молодих людей, дорослих і літніх: радість, яка стає побіжність, радість, свято, опір руйнівність болю. Папа Франческо назвою право своєму листі програмних автора: радість Євангелія. Не залишайте його в спокої, щоб свідчити, що не вдягаємо

подинці тягар спілкування, але ділимо з тими, хто бере участь в Євхаристії. Вхід не стати цінним в суспільстві, яке примножує можливості для розваг і задоволення, але це вже не в змозі отримати з джерела радості. При отриманні цього дару, християнська громада здатна свято загальний, відкритий, простий, усмішка для тих, хто вже не може знайти причину або можливість посміхнутися, де відносини спокійні і підтримуючі організації стати більш важливим, хоча і є необхідним. Я думаю, про наші неділи, святах наших районів і міст, святкування спільноти. Ми піклуємося не тільки про організаційні та економічної віддачі, але і якість святкового пропозиції, очікуючи народом, для сімей, дітей, слабких, бідних. Повернення до буденності супроводжується, що ми пережили в партії, по інтуїції радості, що знову для християн має своє джерело в Євхаристії.

ВИМІР МІСІЇ

Євхаристія надає форму місіонерської громади. І святкування плодів місії, але спочатку є джерелом місії, моделі місії, комунікації місії. Церква "на виході", частина Євхаристії, має місце, що закриває в складки у відставку, гнів або привілейованих. Євхаристія є вищим актом Божої місії, в Його Сина Ісуса і дар Святого Духа. Вчинення Євхаристії означає вступу в цю місію і "стиль" Божої місії, стиль Євхаристії. Місія, тому, є нічим іншим, як завоювання або відвоювання простору і серця. Відповідаючи на активного залучення, як хрест Христовий і як це Євхаристія. Тому не те, що нав'язується, що переважає, а, скоріше, пропозиція підживлюється досвіду, що ми засяяти індивідуально і спільно.

Ми захоплюємося і велике спасибі нашим місіонерам: ті, хто покинули нашу країну і пішли. Євхаристія є нам в якості місіонера спільноти. Сьогодні немає достатньо доказів, єдиного і навіть сімейного життя; вам потрібен

хорової свідка, невиключну, ні гордовитим, але здатний досягти серця всіх, особливо у молодих людей, тих, хто відчуває забуті Богом, тим, хто не пізнали любов Бога.

Слово Боже, братської обмін, терпіння, жертовність і дар себе, супроводжуюча справедливими і вільними, фактична близькість в радості і в горі, мужність в тяжкої ситуації і непорозуміння, пристрасть до всього, що це людина, щоб почати від правосуддя, всі аспекти, які ми живемо в Євхаристії і характеризують місіонерської християнської громади.

У цьому контексті я хотів би поділитися трохи роздуми про світськість. Поряд з оголошенням про євангельської явною, вміння сказати і говорити про віру; мужній свідок і врозріз з героїчною з вигнані або дискримінації за Христа, є культурна медіація віри, яка втілилася в повісті. Це відноситься до типу посередництва, що сприяє секуляризм християнина, здатного встати на їх власний час, щоб населяти місця і культуру, розвивати навички та взяти на себе відповідальність за розробку на Євангелії та Євхаристії. Секуляризм означає приймати всерйоз те, що від світу, як Бог зробив, з Воплочення Сина Його. Це означає бути з усіма чоловіками, визнаючи чудо знаки євангелістів в житті та історії і робить зусилля, щоб зробити євхаристійного хліба, хліб істинної людяності.

ВИМІР БЛАГОДІЙНОСТІ

Абсурдним вокремити Літургію і життя, Євхаристію і благодійність, майже всі складаються в торжестві зовні вилікувати або "робити щось хороше." Зробити щось добре має вирішальне значення, але це визначення сприяє самого Бога в унікальний, чудовий, остаточним. Якщо бідні, як таїнство присутності Ісуса, якщо бідні є проблемою Євангелія в нашому житті, Євхаристія є таїнство нашого спасіння, реального зв'язку Божої любові

в подарунковій і жертви Христа. Це створює нерозривний єдності між Євхаристією і любові, в Євхаристії і справи милосердя. Євхаристія знову надає форму спільноти, яка робить любов Христову. Ми пропонуємо деякі короткі роздуми, зібрані красивих відносин Монахом Бозе Лучано Манікарді у щорічній конференції єпархіального Карітасу.

ЗБІРКА. Стародавня практика збору, це ставить під сумнів здатність наших мас, щоб бути вираженням спільного використання та практичного милосердя. З давніх часів, неділя Євхаристія пов'язаний з жестами ділитися з бідними ... Так, в центрі Євхаристії проявляється істинне вчення є правильним для етичної поведінки християнського вчення, що говорить про даючи, спільного використання, солідарність і благодійність

ВІТАННЯ І ГОСТИННІСТЬ. У центрі Євхаристії є досвід гостинності. Це означає, що Євхаристійні торжества мають перетворитися на місця реальному досвіді прийому: ніхто не повинен відчувати себе безнадійним, засудженим, ізгоєм, зневажав, не подивився з жалістю чудовим євхаристійної громади є місцем подолання високих перешкод від забобонів раси, статі, соціального відкриття знову тільки покликання в Христі і єдність членів Асамблеї.

СВЯТКОВІСТЬ. Не могли б ви вшанувати тіло Христове? Ну, не терплять, що він голий; після заслужений тут в Церкві шовковими тканинами, не дати йому померти в холоді й наготі ... Які переваги може мати Христа, якщо його вівтар покритий золотом, а сам помирає від голоду в бідних? Почніть шляхом задоволення його голод і що пізніше, якщо ви все ще є гроші, також прикрашає вівтар. Прикрашаючи Церкву, не зневажати його брата, який її потребує, тому що він знаходиться храм набагато цінніший, ніж інший. (Святитель Іоанн Златоуст)

ОБСЛУГОВУВАННЯ. У доповіді Євхаристія послуги - в першу чергу, в тому сенсі, що він діє плазму із слуг Господа, ну, добре, перш ніж більшість людей, які" послуги "... тому єдність церковної тіла повинні бути видні як одиниці чоловіків і жінок, об'єднаних «унікальним бажанням бути слугами один з одним на прикладі даного Господом.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА СТВОРЕННЯ. Космічне вимір притаманне Євхаристії і Творіння може допомогти сьогоднішні християни відновити космічний аспект християнської віри і встановити відносини з миром, натхненний Причастя і повагу, а не споживання і експлуатації. Вони могли б допомогти вам знайти новий погляд, космічний і універсальний, євангельська екологія, повний співчуття та відповідальності для всіх істот, живої та неживої.

ВИМІР МАЙБУТНЬОГО

Я хотів би завершити згадкою розмір майбутнього, так необхідну для сучасної людини, і особливо до молодих поколінь. Ми наполегливо зосереджено на введенні в дію сьогодення і майбутнє покладатися тільки на безперервному можливості, що техніка дає нам. Ми все більше не в змозі мрії, що не опиняться швидкоплинними і драматичні ілюзії. Вірність цій історії, це означає лояльність до всіх його часу: минуле необхідно зрозуміти один одного, це необхідно, щоб втілити вибір і обов'язки, які і, нарешті, в майбутнє: той час, що знаходиться за межами нас, що релятивізує інші виміри, які вітає мрії, ідеали, проекти, які ми характеризуємо як люди, інші живуть друг.

Християнська громада здійснює Євхаристію корінням у минуле і прогнозованого в майбутньому, яка перевершує

всі межі. "В очікуванні Його прищестя." Майбутнє, що святкування Євхаристії дає нам є остаточним зустрiч з любов'ю до Бога, є той, в якому всі його роботи, які в даний час розподілені в історію і складається в діалозі з людської свободи, будуть виконані повністю. Це вимір стає здатний давати сенс самої незначною жест і релятивізувати найбільш вражаючим. Майбутнє не очистити себе відповідальність християнина, але харчується в основному називаючи його співпрацювати в роботі сам був початий Христом як перші плоди нового людства і на небесах і на новій землі.

Це вимір з'являється як паломників часу та історії, здатних чинити тиск на навантаження без здавлювання, постійно перевищувати кордон догматів сталей, які стоять як нові ідолів; здатний нарешті проекту риси якого взяті із зустрічей спільноти жили в Євхаристії.

Євхаристійний хліб, нова манна, представляє нас як народ на шляху, до землі, яка є остаточною реалізацією роботи Ісуса, Господа. Все це змушує нас пристрасний для кожної людини ділитися своєю історією світло і темні, ми є свідками неприборкану надію, що там незнайомця від загального шляху, але перетворює його в чіпких і розширення прав і можливостей результату в Землю Обітовану. Ми не змирилися з цим, не проповідують надії, які чарують і спустошити нашу свободу і відповідальність, але ми поділяємо з усіма людьми в цій подорожі, чий приїзд не остаточний крах, але заключному засіданні. І це в такому ракурсі, що резонує в Євхаристії пам'яті і молитви за наших мертвих, що горизонт майбутнього Бога, вже живе в Ньому. Євхаристії закликає нас бути громада свідків всередині першої громади.

шостий розділ

ПОДОРОЖ:

пропозиції на майбутній пасторальний рік

Я вже згадував на початку листа, що прихильність до дорослого катехізації продовжує і посилюється перспективою яйцекладки катехитів підготувати для дорослих, з методологією, що підвищує пропозицію і дозволяють культивувати відносини між Словом Божим і життям людей. В цьому сенсі, я закликаю катехізації роботи Управління та наявність кожній парафії, щоб ідентифікувати людей, які повинні готувати себе до цієї служби.

Покладіться на ваш суд і вашої інтелектуальної пастирської щедрості увагу, що я поділився з вами. Відносини між Євхаристією і життя християнської громади невичерпний. Я повторив переконання широко; Я сподіваюся, що я запропонував причини відновити і продовжувати їх з пристрасстю і відчувати себе Церквою.

Реєстрація показання, що я розподілені в загальних роздумів, деякі зобов'язання перед нашими громадами.

- Заохочувати застосування шляхи-біблійної катехізації, яка розвивається в глибину, докладну й доступну тему пастирського року.

- Сприяння створенню групових літургійно-пастирських громад в кожній парафії або пастирських одиниць і повторити главу Конституція Синоду, присвячений Літургії.
- Щоб продовжити утримання стилі Євхаристії, підкресливши наслідок Співтовариства на Євхаристії.
- Подолання дискомфорту пастирської і спільнота у дні пропонуваніх глобальної, національної та єпархіального рівні, інтегруючи в Євхаристії намірів і пропозицій, що підкреслюють вплив Співтовариства.
- На етапі пастирської ситуаціях більше парафій тільки з одним священиком, щоб сприяти перегляд розподілу євхаристичних урочистостей та пастирської значущості даного огляду.
- Ведення відкритим питання про кількість мас, враховуючи стійкість і пастирське сенс у світлі фундаментальних принципів.
- Після Різдва будуть представлені остаточну редакцію Каталог літургійно-пастирської. І плід єпархіального Синоду, аудованої поділився. Прихильність в кожній парафії повинен знати його, застосовувати його, розглядаючи консистенцію парафіяльної богослужбової практики і ділитися своїм досвідом з інструкціями, що містяться з усією громадою і особливо з літургійних лідерів.
- У світлі напрямків Директорату, важливо забезпечити для перегляду богослужбових міністерств, які фактично здійснюваної в приході, переосмислення завдань між людьми, які грають їх сьогодні, в порядку, встановленому самим Директоратом.

сьомий розділ ВЕЛИКІ ЗУСТРІЧІ

Я закінчу, нагадавши, як вся наша єпархія має намір поділитися з різними методами основні події, які відзначають в наступному році.

- Святий Отець оголосив Роком присвяченого життя: це пропозиція вимагає інвестує в першу чергу тих, хто був покликаний відповісти на це покликання і в той же час включає в себе всю Церкву і всі церковні громади. У нашій єпархії, більше, ніж в інших, ми усвідомлюємо і вдячни за багатства, які освяченою людиною представлена в оповіданні і в даний час. Тому ми повинні потурати тим ініціативам, які будуть запропоновані, але найбільше, щоб нагодувати чутливість Церкви проти цього покликання і тих, хто втілює його.
- В листопаді 2015 року проходитиме в Флоренції Конференції італійської церкви, яка відзначає цього десятилітті пастирське освітленого Керівництва під назвою «Виховання хорошого життя Євангелія.» Кожна єпархія буде сформувати делегацію учасників,

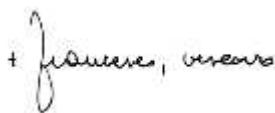
але всі громади пропонується поділитися як подорож підготовки як для свята і особливо рішень Конференції. Папа Франческо хотів дати цій події особливого значення, особливо в перспективі радикального і сміливого свідка Євангелія італійським Церкви. Тема конференції є те, що з церкви, здатним зрозуміти сьогодні Євангеліє в історії людства, особливо слабких і бідних, і разом втілити людство перейнятися надією Євангелія для всіх чоловіків, особливо менше і принижували.

- Третьою подією є два синоду єпископів, присвячених шлюбу та сім'ї. Захід взяла на себе велике значення, як для важливих питань, які впливають на ці рішучі людські переживання, як для вирішення Папи розширити на всю Церкву консультації необхідне, щоб підготувати проведення соборів. Щоразу, коли Папа Римський зустрінеться з нареченими і нареченої і їх сімей наполягав, що святкування синодах супроводжується молитвою та увагою всієї Церкви, особливо самих сімей.

ВИСНОВОК

Дорогі брати і сестри, я довірити закінчення цієї статті до прихильного погляду папи Івана, який з великою радістю і невичерпної задіють, Духа. Після інтенсивної моменту його канонізації, і настільки ж напружений період багатьох ініціатив у назві, ми просимо, щоб супроводжував нас на нашій повсякденний подорожі нашої Церкви, своїм прикладом, своєю дружбою, його заступництво. Я хочу, щоб пам'ять про нього, а також у традиційних формах християнського благочестя в духовній чарівність пропонованих Сотто іль Монте, в знак надії в особі нового лікарняного храму на честь нього, у цінну роботу, що проводиться фондом знань до них право, на обширній благодійної діяльності здійснюється з нагоди його канонізації, продукти в щорічному святкуванні його пам'яті в усіх парафіях і громадах епархії, 11 жовтня, в річницю відкриття Собору.

Яскравим зовнішнім виглядом його обличчя, ми закликаємо проходження паломників часу, чоловіків і жінок, здатних Євхаристії.

БЕРГАМО, 26 СЕРПНЯ 2014
СВЯТИЙ ОЛЕКСАНДР, СВЯТИЙ ПОКРОВИТЕЛЬ МІСТА ТА ЕПАРХІЇ